

Ve čtvrtek 22. dubna uspořádal Klub Pamětníků existující v řadách FOLKtimu, a to v plném složení (tedy já a Džexna) výpravu na koncert plzeňské skupiny Navzájem v pražském klubu Rock Café. Navzájem byla hostem pražské dechno kapely Traband.

Ale v úterý **20. dubna** jsem si dal malou přehru, když jsem navštívil v Malostranské Besedě koncert kapely **Bluessberry**. Bluesberry tam pro své publikum hraje každé dva měsíce. Na rozdíl od lyrických folkových koncertů má Bluesberry vždy otevřené dveře i při hraní, protože kam by šel kouř a kdo by otevíral dveře těm, kteří nosí piva a panáky? Přední řady neexistují, protože musí být prostor pro tanec. Muzikanti při hraní zastrkují zapálené cigarety za struny s výjimkou trumpetisty Míry Barabáše, který ukázněně nosí na jeviště popelník.

Hvězdou je samozřejmě "houtyšák" Petar Introvič, kterému pěvecky sekunduje Světlana Hrdličková. Petar má své publikum, pokaždé oslovuje svého kamaráda z práce a v závěru zaskočí někdo z kamarádů za kytaristu "Růženu" nebo basáka "Páju".

Petar bluesuje už 33 let a čím dál líp. Tentokrát dal i pár pamětnických jako *Vepřovej ovar*, *Pocem moje stará*

nebo vždy žádané

Klánovice

. No, a

Stáří

připomnělo, že Petar slaví v červnu narozeniny, takže asi přijdu zas. Bluesberry za to stojí.

Ale vraťme se k pamětnickému večeru. Letmý pohled nás přesvědčil, že až na výjimky v sále bez židlí moc pamětníků nebude. Publikum převážně ve věku našich dětí (ty tam naštěstí nebyly) přišlo hlavně na Trabandy.

Jako první vystoupila plzeňská kapela [Navzájem](#) hrající ve složení Přemek Haas, legenda plzeňské folkové scény (bicí, zpěv za bicími s jednou výjimkou, popř. další nástroje), jeho žena Vladka (akordeon a zpěv - Vladka zrovna ten večer slavila narozeniny), Daniel Zita (baskytara a vokál), Jirka Seifert (kytary a vokál), Radim Huml (banjo a taky Grasscocktail) a last but not the least Irena Motlíková (zpěv a taky Grasscocktail a Jolly Band).

Pamětníci v Rock Café

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Úterý, 27 Duben 2004 04:00

Navzájem jsem před koncertem živě neslyšel, byť hrají od roku 1989 (na webových stránkách uvádějí začátek kolem roku 1300, ale v té době jsem ještě na koncerty nechodil, protože mě doma nepustili).

Přestože stojící publikum ještě zcela nezaplnilo hlediště či spíše parket, Navzájem je svými rychlými a rytmickými skladbami (autorem téměř všech je Přemek Haas) za chvíli rozhýbali. Skvěle znějící souhra Radimova banja a Vladčina akordeónu a nad nimi letící Přemkův hlas nebo v popředí Irenina veliká radost ze zpěvu.

Navzájem natočili podle diskografie na webu osm cédéček. Ten večer zaznělo například *Whisky šplouchá sudem*

nebo

☐ *Chesterburrrský hospodě*

a další, co i nám pamětníkům rozhýbou nohy. Takže jsme se i my dva s Džexnou chtě nechtě houpali do rytmu.

Přísné poměry Rock Café, tj. vypnutí zvuku v jedenáct zabránily dát Navzájem víc než jeden přídavek. Zkrátka cítil jsem to krásně jiskření mezi kapelou a publikem, byť zdejší publikum není v pravém smyslu folkové (ale co to dnes vlastně je, že ?).

Zbytek, tedy převážná část večera patřila domácímu **Trabandu**. Trabandu vévodí dech a frontman (česky přední člověk neboli předák) zpěvák, kytarista, klarinetista a akordeonista Svoboda. Melodicky vévodí balkánská dechovka dobře slyšitelná ve filmech režiséra Kosturici. Písně rychlé, byť se publikum ptalo, zda budou hrát rychle.

Takže klobouk dolů před výdrží v prostředí teplotou připomínající hutě s doplňkem umělé mlhy. Jenže pamětníci mají omezenou výdrž, takže zbytek koncertu jsme prokrafali s Navzájem. Samozřejmě odborně. Takže kam příště Džexno, na hip hop?